

LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠVIETIMO IR MOKSLO MINISTRAS

ĮSAKYMAS

DĖL KOMPLEKSIŠKAI TEIKIAMOS PAGALBOS, SPECIALIOJO UGDYMO MOKYKLŲ / CENTRŲ IR VAIKŲ SOCIALIZACIJOS CENTRŲ VEIKLOS KOKYBĖS GERINIMO 2015–2017 METŲ TARPINSTITUCINIO VEIKSMŲ PLANO PATVIRTINIMO

2015 m. gruodžio 22 d. Nr. V-1325

Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos švietimo įstatymo 56 straipsnio 1 ir 2 punktais, Lietuvos Respublikos vaiko minimalios ir vidutinės priežiūros įstatymo 25 straipsnio 1 punktu, Strateginio planavimo metodikos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. birželio 6 d. nutarimu Nr. 827 „Dėl Strateginio planavimo metodikos patvirtinimo“, 4.3.5 papunkčiu ir įgyvendindama Valstybinės švietimo 2013–2022 metų strategijos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Seimo 2013 m. gruodžio 23 d. nutarimu Nr. XII-745 „Dėl Valstybinės švietimo 2013–2022 metų strategijos patvirtinimo“, 13.3 papunktį:

1. T v i r t i n u Kompleksiškai teikiamos pagalbos, specialiojo ugdymo mokyklų / centrų ir vaikų socializacijos centrų veiklos kokybės gerinimo 2015–2017 metų tarpinstitucinį veiksmų planą (pridedama).

2. P a v e d u švietimo ir mokslo viceministrei Nataljai Istominai koordinuoti Kompleksiškai teikiamos pagalbos, specialiojo ugdymo mokyklų / centrų ir vaikų socializacijos centrų veiklos kokybės gerinimo 2015–2017 metų tarpinstitucinio veiksmų plano įgyvendinimą.

Švietimo ir mokslo ministrė

Audronė Pitrėnienė

SUDERINTA

Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos
2015 m. lapkričio 12 d. raštu Nr. (1.6.)2T-1499

Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos 2015 m. gruodžio 18 d. raštu Nr.(16.3-42)SD-8163

Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos 2015 m. gruodžio 17 d. raštu Nr.1D-9859(3)

Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijos 2015 m. gruodžio 15 d. raštu Nr. (10.1.3.2-424)10-11357

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos
švietimo ir mokslo ministro
2015 m. gruodžio 22 d.
įsakymu Nr. V-1325

**KOMPLEKSIŠKAI TEIKIAMOS PAGALBOS, SPECIALIOJO UGDYMO MOKYKLŲ /
CENTRŲ IR VAIKŲ SOCIALIZACIJOS CENTRŲ VEIKLOS KOKYBĖS GERINIMO
2015 – 2017 METŲ TARPINSTITUCINIS VEIKSMŲ PLANAS
I SKYRIUS**

BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Kompleksiškai teikiamos pagalbos, specialiojo ugdymo mokyklų / centrų ir vaikų socializacijos centrų veiklos kokybės gerinimo 2015 – 2017 m. tarpinstitucinis veiksmų planas (toliau – Planas) parengtas, vadovaujantis Lietuvos Respublikos švietimo įstatymo 56 straipsnio 1 ir 2 punktais, Lietuvos Respublikos vaiko minimalios ir vidutinės priežiūros įstatymo 25 straipsnio 1 punktu ir Strateginio planavimo metodikos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. birželio 6 d. nutarimu Nr. 827 „Dėl Strateginio planavimo metodikos patvirtinimo“, 4.3.5 papunkčiu ir įgyvendinant Valstybinės švietimo 2013–2022 metų strategijos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Seimo 2013 m. gruodžio 23 d. nutarimu Nr. XII-745 „Dėl Valstybinės švietimo 2013 – 2022 metų strategijos patvirtinimo“, 13.3 papunktį.

2. Planu siekiama tobulinti ir plėtoti kompleksiškai teikiamą švietimo pagalbą, socialines ir sveikatos priežiūros paslaugas (toliau – kompleksiškai teikiama pagalba) vaikams nuo gimimo iki 18 m. (turintiems didelių ir labai didelių specialiųjų ugdymosi poreikių – iki 21 metų) ir jų tėvams (globėjams, rūpintojams) kuo arčiau gyvenamosios vietos, tobulinti specialiųjų ugdymosi poreikių turinčių mokinių ugdymą, vaiko minimalios ir vidutinės priežiūros sistemą, mažinti socialinę atskirtį ir iškritimo iš švietimo sistemos riziką.

3. Plano tikslas, uždaviniai ir priemonės grindžiami inkliuzinio ugdymo, kuris suprantamas kaip procesas, užtikrinantis kokybišką ugdymą(si) visiems jo dalyviams, kai atsižvelgiama į kiekvieno mokinio, jo tėvų (globėjų, rūpintojų) galimybes, ugdymosi poreikių ypatumus, pagalbos ir paslaugų reikmes, užkertantis kelią iškristi iš švietimo sistemos, samprata. Plane remiamasi Lietuvos Respublikos švietimo įstatyme, Valstybinėje švietimo 2013 – 2022 m. strategijoje, patvirtintoje Lietuvos Respublikos Seimo 2013 m. gruodžio 23 d. nutarimu Nr. XII-745 „Dėl Valstybinės švietimo 2013 – 2022 metų strategijos patvirtinimo“, Lietuvos Respublikos Seimo 2010 metais ratifikuotoje Jungtinių Tautų Neįgaliųjų teisių konvencijoje, UNESCO rekomendacijose „Inkliuzinio ugdymo plėtros gairės“, Europos Komisijos komunikatu Europos Parlamentui, Tarybai, Europos Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui „2010–2020 m. Europos strategija dėl negalios. Tolesnis siekis kurti Europą be kliūčių“, Europos Komisijos komunikate „Ankstyvasis ugdymas ir priežiūra. Kaip padėti mūsų vaikams kuo geriau pasiręngti ateičiai“, įtvirtintomis nuostatomis ir principais: humaniškumo, bendradarbiavimo, tolerancijos, diskriminavimo prevencijos, decentralizacijos – pagalba priartinama prie gyvenamosios vietos, destigmatizacijos – visuomenė šviečiama siekiant šalinti neigiamas nuostatas ir stereotipus, susijusius su specialiųjų poreikių turinčiais ar socialinę atskirtį patiriančiais asmenimis.

4. Planas įgyvendinamas 2015–2017 metais. Atsižvelgus į pasiektus rezultatus, jis gali būti atnaujintas tolesniam trejų metų laikotarpiui.

5. Prie Plano įgyvendinimo bus prisidedama Plane dalyvaujančių institucijų priemonėmis, numatytomis kituose planavimo dokumentuose:

5.1. Bendrojo ugdymo mokyklų, vykdančių pradinio ir pagrindinio ugdymo programas, stiprinimo ir inkliuzinio ugdymo plėtros 2014 – 2016 m. veiksmų plane, patvirtintame švietimo ir mokslo ministro 2014 m. rugsėjo 5 d. įsakymu Nr. V-808 „Dėl Bendrojo ugdymo mokyklų, vykdančių pradinio ir pagrindinio ugdymo programas, stiprinimo ir inkliuzinio ugdymo plėtros 2014 – 2016 m. veiksmų plano patvirtinimo“;

5.2. Vaikų ir jaunimo socializacijos 2014 – 2016 metų veiksmų plano, patvirtinto švietimo ir mokslo ministro 2014 m. birželio 2 d. įsakymu Nr. V-485 „Dėl Vaikų ir jaunimo socializacijos 2014 – 2016 metų veiksmų plano patvirtinimo“, 1 priedo 2 punkte;

5.3. Perėjimo nuo institucinės globos prie šeimoje ir bendruomenėje teikiamų paslaugų neįgaliesiems ir likusiems be tėvų globos vaikams 2014 – 2020 metų veiksmų plane, patvirtintame socialinės apsaugos ir darbo ministro 2014 m. vasario 14 d. įsakymu Nr. A1-83 „Dėl Perėjimo nuo institucinės globos prie šeimoje ir bendruomenėje teikiamų paslaugų neįgaliesiems ir likusiems be tėvų globos vaikams 2014 – 2020 metų veiksmų plano patvirtinimo“;

5.4. Vaiko gerovės 2013 – 2018 metų programoje, patvirtintoje socialinės apsaugos ir darbo ministro 2012-12-03 įsakymu Nr. A1-547 „Dėl Vaiko gerovės 2013 – 2018 metų programos patvirtinimo“;

5.5. 2014 – 2020 metų nacionalinės pažangos programos horizontaliojo prioriteto „Sveikata visiems“ tarp instituciniame veiklos plane, patvirtintame Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2014 m. kovo 26 d. nutarimu Nr. 293 „Dėl 2014 – 2020 metų nacionalinės pažangos programos horizontaliojo prioriteto „Sveikata visiems“ tarpinstitucinio veiklos plano patvirtinimo“;

5.6. Vaikų ir paauglių psichikos sveikatos stiprinimo gairėse, patvirtintose Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2014 m. liepos 16 d. įsakymu Nr. V-817 „Dėl Vaikų ir paauglių psichikos sveikatos stiprinimo gairių patvirtinimo“;

5.7. Vaikų sveikatos stiprinimo, ligų profilaktikos bei efektyvaus gydymo užtikrinimo krypties apraše, patvirtintame Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2014 m. liepos 16 d. įsakymu Nr. V-815 „Dėl Vaikų sveikatos stiprinimo, ligų profilaktikos bei efektyvaus gydymo užtikrinimo krypties apraše, patvirtinimo“.

II SKYRIUS PLANO TIKSLAS IR UŽDAVINIAI

6. Plano tikslas – padidinti kompleksiškai teikiamos pagalbos mastą ir kokybę savivaldybėse, sumažinti specialiojo ugdymo mokyklose / centruose ir vaikų socializacijos centruose esančių vaikų skaičių.

7. Plane numatyti uždaviniai tikslui pasiekti, pateikiama analizė uždaviniams pagrįsti, apibrėžiami vertinimo kriterijai ir jų reikšmės, padėsiančios nustatyti Plano tikslo ir uždavinių įgyvendinimo laipsnį.

8. Pirmas Plano uždavinys – plėtoti ir užtikrinti kompleksiškai teikiamos pagalbos prieinamumą ir kokybę vaikams nuo gimimo iki 18 m. (turintiems didelių ir labai didelių specialiųjų ugdymosi poreikių – iki 21 metų) ir jų tėvams (globėjams, rūpintojams):

8.1. Tarptautiniai skaitymo gebėjimų tyrimai (Progress in International Reading Literacy Study, toliau – PIRLS), tarptautiniai penkiolikmečių tyrimai (Programme for International Student Assessment, toliau – PISA) ir nacionaliniai mokinių pasiekimų tyrimai rodo, kad socialinis ekonominis kontekstas, kuriame gyvena vaikas yra ypač svarbus veiksnys formuojant jo vertybines nuostatas, požiūrį į mokyklą, savo galias, motyvaciją siekti geresnių rezultatų ir kt. Tuo tarpu, remiantis Europos Sąjungos Europos Komisijos 2013 metų ataskaita, Lietuvai yra būdingas aukštas skurdo ir socialinės atskirties lygis – Lietuva tarp Europos Sąjungos šalių pagal socialinės atskirties lygį užima 4 vietą po Bulgarijos, Rumunijos, Latvijos. 30 % Lietuvos kaimo gyventojų patiria skurdo riziką; aukštas nedarbo lygis (jei yra bent 1 bedarbis šeimoje – 50 % išauga skurdo rizika), 2013 metais Lietuvoje gyveno 543756 vaikų, iš kurių sirgo 459359 vaikai. Užregistruoti 1350426 nauji ligos atvejai, iš kurių Sveikatos apsaugos ministerijos duomenimis, vaikai dažniausiai serga ūimomis viršutinių kvėpavimo takų infekcijomis ir gripu, akių, virškinimo sistemos, odos ir poodžio, infekcinėmis ir parazitinėmis ligomis bei dažnai patiria traumas. Vaikai visada patiria didesnę skurdo riziką, nei tėvai – pasireiškia skurdžios aplinkos įtaka vaiko pasiekimams, sėkmei gyvenime; ugdymo, mokymo programų kokybė ir prasmingumas nepakankami (Europos Sąjungos Europos Komisijos ataskaita, 2012).

8.2. Socialinę riziką ir socialinę atskirtį patiriantiems vaikams, šeimoms reikia tikslinių švietimo programų ir socialinės paramos (socialinių paslaugų). Nors jau 2007 metais Darbo ir socialinių tyrimų instituto atlikto tyrimo „Vaikų skurdo ir socialinės atskirties mažinimo galimybės ir priemonės Lietuvoje“ ataskaitoje konstatuota, kad nepakankamai dirbamas prevencinis darbas su socialinės rizikos šeimomis, trūksta glaudaus tarpinstitucinio bendradarbiavimo, vėluojama perduoti informacija Vaiko teisių apsaugos skyriui apie vaiką ir tėvus. Ir šiuo metu vaikus auginančioms socialinės rizikos šeimoms vyraujanti pagalbos forma – materialinė parama. Tikslinės Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto lėšos taip pat daugiau skiriamos ne socialinių paslaugų teikimui remti, o piniginei paramai teikti. Remiantis švietimo ir mokslo ministerijos 2015 m. švietimo būklės apžvalga, daugiausiai 2013–2014 m.m. nutraukusiųjų mokymąsi asmenų buvo Kėdainių rajone (4,9 proc.), kuris pagal socialinės apsaugos ir darbo ministerijos statistiką, 2013 m. buvo priskirtas prie vieno iš daugiausiai turinčių socialinės rizikos šeimų, auginančių vaikus (347 šeimos). Akivaizdu, kad šeimoms reikia įvairios paramos ir pagalbos. Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos skelbiamais duomenimis 2014 m. iš viso buvo 717,5 socialiniai darbuotojai darbui su socialinės rizikos šeimomis pareigybės ir vienam socialiniam darbuotojui vidutiniškai teko 14 socialinės rizikos šeimų, bet savivaldybėse, ypač kaimo vietovėse, stokojama nestacionarių socialinių, švietimo ir kitų paslaugų socialinės rizikos šeimoms, auginančioms vaikus, kurių ypatingai reikėtų.

8.3. Remiantis 2013-2014 mokslo metų Švietimo valdymo informacinės sistemos duomenimis (ŠVIS), besimokančiųjų, kurie gauna finansinę ir kitokią paramą, dalis (%) ikimokykliniame ugdyme sudaro apie 2 procentus, tuo tarpu priešmokykliniame ugdyme, kuriame dalyvauja daugiau kaip 96 procentų vaikų, šis procentas išauga iki 8 procentų. Pagalbos poreikis geriau identifikuojamas ir pagalba pradeda teikti vaikui ir jo šeimai, kai vaikas patenka į ugdymo įstaigą. Atkreiptinas dėmesys, kad efektyviausia pagalba būna tada, kai ji suteikiama kuo ankstyvesniame vaiko amžiuje. Nuo 2011 m. savivaldybėse vaikams nuo gimimo iki 7 metų kompleksiskai teikiama pagalba, vadovaujantis Kompleksiškai teikiamos švietimo pagalbos, socialinės paramos, sveikatos priežiūros paslaugų ikimokyklinio ir priešmokyklinio amžiaus vaikams ir jų tėvams (globėjams) tvarkos aprašu, patvirtintu Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo, Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo bei Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministrų įsakymu Nr. V-2068/A1-467/V-946 „Dėl Kompleksiškai teikiamos švietimo pagalbos, socialinės paramos, sveikatos priežiūros paslaugų ikimokyklinio ir priešmokyklinio amžiaus vaikams ir jų tėvams (globėjams) tvarkos aprašo patvirtinimo“. Pagal minėtą aprašą kiekvienoje savivaldybėje kompleksiskai teikiamai pagalbai telkti, koordinuoti ir teikti turėtų būti įsteigta tarpinstitucinio bendradarbiavimo koordinatoriaus pareigybė arba savivaldybės administracija turėtų priskirti koordinavimo funkciją kompetentingam asmeniui. Įgyvendinant Europos struktūrinių fondų finansuojamo projekto „Ikimokyklinio ir priešmokyklinio ugdymo plėtra“ veiklą „Tarpinstitucinio bendradarbiavimo tobulinimas“ ir siekiant paskatinti savivaldybes gerinti vaikams nuo gimimo iki privalomo mokymosi pradžios ir jo tėvams (globėjams, rūpintojams) teikiamų švietimo pagalbos, socialinės paramos ir sveikatos priežiūros paslaugų koordinavimą ir šių kompleksiskai teikiamų paslaugų prieinamumą, 2012 metais konkurso būdu buvo skirtos tikslinės lėšos. 2014 m. gruodžio mėn. savivaldybių pateiktų ataskaitų duomenimis, tik 22 savivaldybėse buvo įsteigti 12.25 tarpinstitucinio bendradarbiavimo koordinatorių (TBK) etatai. Likusiose 38 savivaldybėse administracijos direktoriaus įsakymu tarpinstitucinio bendradarbiavimo koordinatoriaus funkcijas vykdyti buvo pavesta specialistams (suteikta papildoma funkcija), tačiau dėl didelio specialistų darbo krūvio ši funkcija nebuvo kokybiškai atliekama.

8.4. Remiantis Nacionalinės mokyklų vertinimo agentūros (toliau – NMVA) 2013 m. metine ataskaita, trijuose ketvirtadaliuose (76,1 proc.) vertintų mokyklų specialiųjų ugdymosi poreikių turinčių mokinių ugdymas yra tobulintinas. Mokykloms teikiama vadybinė, pedagoginė ir psichologinė pagalba tiek miestuose, tiek miesteliuose (kaimo gyvenamosiose vietovėse) yra nepakankama; mokyklų administracija ir pedagogai nepakankamai išnaudoja vadybos ir ugdymo organizavimo alternatyvas, panaudodami turimus žmogiškuosius ir finansinius išteklius. Mokyklos vangiai plėtoja kitas švietimą paremiančias paslaugas (socialines, sveikatinimo, sporto ir kt.), nors

pastarųjų metų metinės ataskaitos rodo, kad mokyklose, kurių mokinių socialinis ir ekonominis kontekstas prastesnis, kompleksiskai teikiama įvairi pagalba reikšmingai mažina dėl nepalankios namų aplinkos kylančias ugdymosi ir socializacijos problemas.

8.5. Nepakankama mokytojų kompetencija ugdyti įvairių galių ir gebėjimų mokinius. Remiantis tyrimo „Modernių (metakognityvinių) specialiųjų didaktikų (metodikų) rengimas Lietuvos bendrojo lavinimo mokykloje“ (Šiauliai, 2003) duomenimis, skirtingus ugdymosi poreikius turinčių mokinių buvimas klasėje sukuria situaciją, kai mokytojui sunku klasikiniiais mokymo metodais organizuoti kokybišką mokymo(si) procesą. Mokytojo kompetencija ir specialus pasirengimas darbui su specialiųjų ugdymosi poreikių turinčiais mokiniais įgyja ypatingą svarbą. Tai atskleidžia tyrimo „Pedagogų profesinės kompetencijos vertinimas specialiųjų poreikių vaikų (ugdymo plėtros) aspektu“ rezultatai. Mokytojų kompetencijų dirbti su įvairių galių ir ugdymosi poreikių turinčiais vaikais ugdymui ir tobulinimui skiriama nepakankamai dėmesio. Nors pastaraisiais metais mokyklose laipsniškai daugėja psichologų (2014 m. – 739, 2015 m. – 763), specialiųjų (2014 m. – 2287, 2015 m. – 2289) ir socialinių pedagogų (2014 m. – 1164, 2015 m. – 1177), tačiau pagalbos specialistų vis dar trūksta. Pavyzdžiui 645 ikimokyklinio ugdymo įstaigose 2014 – 2015 mokslo metais dirbo tik 82 psichologai, 96 socialiniai pedagogai, 98 specialieji pedagogai.

8.6. Švietimo informacinių technologijų centro duomenimis, per pastaruosius ketverius metus ryškėja vaikų galimybių gauti kokybišką ugdymą ir švietimo pagalbą regioniniai skirtumai. Nacionaliniai ir tarptautiniai mokinių pasiekimų tyrimai (PISA, PIRLS) rodo didelius mieste ir kaime gyvenančių mokinių pasiekimų skirtumus. Dėl demografinių pokyčių ir mokyklų tinklo pertvarkos atstumas iki artimiausios mokyklos didėja, auga poreikis vaikų vežiojimui. 2013 m. mokinių, gyvenančių toliau kaip 3 km nuo mokyklos, šalyje buvo 76808, t. y. 22 proc. (neįskaičiuojant priešmokyklinio amžiaus vaikų). Dešimtyje (16,7 proc.) savivaldybių buvo vežiojami visi mokiniai, gyvenantys toliau kaip 3 km nuo mokyklos. Daugiausia vežiojamų mokinių buvo mažosiose, žiedinėse savivaldybėse, mažiausia – didžiųjų miestų savivaldybėse. 1 – 6 metų vaikų, ugdomų pagal ikimokyklinio ir priešmokyklinio ugdymo programas, institucinio ugdymo prieinamumo skirtumai tarp didžiųjų miestų (apreptis – 66,1 proc.) ir mažųjų, žiedinių savivaldybių (apreptis – 48,8 proc.) labai dideli. Taigi, jei mokyklinio amžiaus vaikai vežiojami į ugdymo įstaigas, kuriose jiems užtikrinamas ugdymosi ir švietimo pagalbos reikmių tenkinimas, tai ikimokyklinio amžiaus vaikų ugdymosi ir švietimo pagalbos reikmių tenkinimą lemia nuo gyvenamosios vietos atstumas iki ugdymo įstaigos. Todėl vaikas, nelankantis ugdymo įstaigos, ugdymo ir švietimo pagalbos negauna.

9. Pirmas Plano uždavinys bus įgyvendinamas šiomis pagrindinėmis kryptimis:

9.1. tobulinant kompleksiskai teikiamos pagalbos teisinį reglamentavimą: įstatymų lygmeniu įtvirtinant nuostatą kompleksiskai teikti pagalbą vaikams iki 18 metų, o turintiesiems didelių ir labai didelių specialiųjų ugdymosi poreikių – iki 21 metų; parengiant Kompleksiškai teikiamos švietimo pagalbos, socialinės paramos, sveikatos priežiūros paslaugų ikimokyklinio ir priešmokyklinio amžiaus vaikams ir jų tėvams (globėjams) tvarkos aprašo pakeitimus, kituose švietimo, sveikatos apsaugos ir socialinės apsaugos sričių teisės aktuose suderinant kompleksiskai teikiamos pagalbos sąvokas, pagalbos poreikio nustatymą, teikimo reglamentavimą;

9.2. tobulinant teisės aktus dėl keitimosi informacija tarp institucijų, atsakingų už vaiko teisių apsaugą ir vaiko gerovę įvairiose srityse, užtikrinant kiekvienam vaikui reikalingą kompleksiskai teikiamą pagalbą: įstatymų lygmeniu įtvirtinant institucijų, atsakingų už vaiko teisių apsaugą įvairiose srityse, teisę ir pareigą rinkti ir tvarkyti su vaiku ir jo atstovais pagal įstatymą susijusius duomenimis ir neatlygintinai teikti juos kompetentingoms institucijoms, vertinančioms ir priimančioms sprendimus dėl pagalbos vaikui ir (ar) jo atstovams pagal įstatymą teikimo; peržiūrint teisės aktus ir įstatymų įgyvendinamuoju lygmeniu reglamentuojant institucijų, atsakingų už vaiko teisių apsaugą įvairiose srityse, duomenų, susijusių su vaiku ir jo atstovais pagal įstatymą, būtinų įvertinti ir priimti sprendimus dėl pagalbos vaikui ir (ar) jo atstovams pagal įstatymą, rinkimo, tvarkymo ir neatlygintino teikimo (keitimosi duomenimis) procedūras; peržiūrint ir papildant Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2001 m. vasario 1 d. įsakymą Nr. 65 „Dėl

informacijos apie pacientą valstybės institucijoms ir kitoms įstaigoms teikimo tvarkos patvirtinimo“, siekiant kuo anksčiau atpažinti galimus vaiko teisių pažeidimus, vaikui ir (ar) jo atstovams pagal įstatymą reikalingos pagalbos poreikį, laiku nesuteiktą pagalbą ir informuoti savivaldybės Vaiko teisių apsaugos skyrių pagal vaiko gyvenamąją vietą;

9.3. visose savivaldybėse įsteigiant tarpinstitucinio bendradarbiavimo koordinatoriaus pareigybę (-es), atitinkamai pagrindines nuostatas dėl tarpinstitucinio bendradarbiavimo koordinatoriaus pareigybės privalomumo, jo įgaliojimų ir steigimo pagrindų įtvirtinant įstatymų lygmens teisės akte (-uose) ir išsamiau jo veiklą, funkcijas ir kt. reglamentuojant įstatymų įgyvendinamuosiuose teisės aktuose;

9.4. stiprinant kompleksiskai teikiamą pagalbą šeimai ir vaikui, didinti jos prieinamumą: savivaldybėse bus atlikta kompleksiskai teikiamų paslaugų prieinamumo analizė, parengtos priemonės plėtrai, vaikui ir šeimai kompleksiskai teikiamą pagalbą užtikrinti, priskiriant atvejo vadybininką, plėtojant ir teikiant mobiliąs paslaugas vaikui;

9.5. stiprinant vaikų ligų profilaktiką, ankstyvą diagnostiką bei laiku teikiamą gydymą, nustatant privalomų profilaktinių vaikų sveikatos bei ankstyvojo amžiaus vaikų (iki 4 metų) psichomotorinės raidos tikrinimo reikalavimus ir tvarką: bus stebimas Vaikų sveikatos tikrinimo tvarkos, patvirtintos Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2000 m. gegužės 31 d. įsakymu Nr. 301 „Dėl profilaktinių sveikatos tikrinimų sveikatos priežiūros įstaigose“ veikimas ir prireikus koreguojamas;

9.6. plėtojant koordinuojančių ir kompleksiskai teikiančių pagalbą specialistų kompetencijas, organizuojant kvalifikacijos tobulinimą;

9.7. kuriant kompleksiskai teikiamos pagalbos stebėsenos sistemą, sukuriant kompleksiskai teikiamos pagalbos rodiklius ir parengiant kompleksiskai teikiamos pagalbos stebėsenos tvarką;

9.8. informuojant visuomenę apie kompleksiskai teikiamas paslaugas vaikui ir jo tėvams (globėjams, rūpintojams), parengiant informacinę medžiagą (lankstinukus, paslaugų žemėlapius ir kt.) ir pasitelkiant visuomenės informavimo priemones, internetinę žiniasklaidą, socialinius tinklus ir pan.

10. Antras Plano uždavinys – didinti specialiojo ugdymo mokyklų ir specialiojo ugdymo centrų veiklos efektyvumą:

10.1. nors Lietuvoje specialiųjų ugdymosi poreikių turinčių vaikų skaičius per 2011-2014 m. sumažėjo 16,6 proc., bet 1 procentiniu punktu išaugo mokinių dalis, ugdomų specialiosios paskirties įstaigose. Integruotai, bendrosios paskirties ugdymo įstaigų bendrosiose grupėse ar klasėse, besimokančiųjų dalis yra gana didelė ir sudaro apie 98 proc. (Europos Sąjungos vidurkis – 2,3 proc.), bet ryškėjanti tendencija nukreipti specialiųjų ugdymosi poreikių mokinius į specialiosios paskirties įstaigas / klases yra nepalanki inkluzijos plėtrai. Ši tendencija stiprėja ir dėl to, kad specialiosios mokyklos su bendrabučiais priima ugdyti ir gyventi bendrabučiuose iš globos namų ir riziką patiriančių šeimų atsiųstus / nukreiptus mokinius. 2014 – 2015 mokslo metais specialiosios paskirties savivaldybių ir valstybės pavaldumo 47 bendrojo ugdymo mokyklose buvo ugdomi 3877 mokiniai.

10.2. ugdyti mokinius bendrojo ugdymo mokyklose ir teikti kokybišką, specialiuosius ugdymosi poreikius tenkinantį ugdymą trukdo švietimo pagalbos / specialiojo ugdymosi organizavimo, koordinavimo ir prieinamumo neužtikrinimas. Pvz., 2012 – 2013 m. 22 proc. pagrindinių mokyklų neturėjo švietimo pagalbos specialistų, nevyksta komandinis darbas klasėse. Mažą mokinių skaičių turinčiose mokyklose (iki 300 mokinių) švietimo pagalbos specialistai dažniausiai dirba ne visu darbo krūviu.

10.3. mokykloms trūksta kompetencijų ugdyti ir organizuoti įvairių gebėjimų ir galių turinčių mokinių ugdymą bendrosiose klasėse (grupėse), užtikrinti jų kokybišką ugdymą(si), kai atsižvelgiama į kiekvieno mokinio, jo tėvų (globėjų, rūpintojų) lūkesčius, ugdymosi poreikių ypatumus pagalbos ir paslaugų reikmes.

11. Antras Plano uždavinys bus įgyvendinamas šiomis pagrindinėmis kryptimis:

11.1. atliekant išsamią ugdymo ir švietimo pagalbos kokybės analizę specialiose mokyklose ir specialiojo ugdymo centruose, pakartotinai įvertinant vaikų sveikatos būklę, specialiuosius

ugdymosi poreikius, psichosocialinių ir kitų paslaugų poreikį. Atsižvelgus į analizės ir vertinimo rezultatus, parengti ir įgyvendinti didelių ir labai didelių specialiųjų ugdymosi poreikių turinčių vaikų inkluzinio ugdymo programą;

11.2. atnaujinant pedagoginės psichologinės pagalbos teikimo modelį, kuriant specialiojo ugdymo metodinius / išteklių centrus, plėtojant naujas švietimo pagalbos teikimo formas, įtraukiant nevalstybinį sektorių;

11.3. tobulinant specialistų, dirbančių specialiose mokyklose ir specialiojo ugdymo centruose, kompetencijas: organizuoti mokymus dirbančiam personalui, įtraukiant tėvus (globėjus, rūpintojus), stiprinti komandinio darbo gebėjimus, tenkinant vaiko ugdymo ir švietimo pagalbos reikmes;

11.4. laipsniškai pertvarkant specialiojo ugdymo mokyklas ir centrus: atlikti vaikų sveikatos būklės ir specialiųjų ugdymosi poreikių vertinimą, atsižvelgus į vertinimo rezultatus, lanksčiai organizuoti ugdymą tenkinant vaikų ugdymosi, švietimo pagalbos, socialinių ir sveikatos priežiūros paslaugų reikmes kuo arčiau vaiko gyvenamosios vietos;

11.5. tobulinant „Mokinio krepšelio lėšų apskaičiavimo ir paskirstymo metodiką“, patvirtinta Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. birželio 27 d. nutarimu Nr. 785 „Dėl Mokinio krepšelio lėšų apskaičiavimo ir paskirstymo metodikos patvirtinimo“ diferencijuoti skiriamą priedą specialiesiems ugdymosi poreikiams tenkinti pagal mokinio specialiųjų ugdymosi poreikių lygį.

12. Trečias Plano uždavinys – tobulinti vaiko minimalios priežiūros priemonių sistemą:

12.1. Lietuvos Respublikos vaiko minimalios ir vidutinės priežiūros įstatyme numatyta užtikrinti pagalbos teikimą vaikui ir jo atstovams pagal įstatymą, tačiau šiame įstatyme įteisinti įpareigojimai tik vaikui, todėl praktiškai nevertinami tėvų (globėjų, rūpintojų) poreikiai, nepakankamai teikiama arba iš viso neteikiama pagalba bei paslaugos tėvams (globėjams, rūpintojams), kai vaikui skirta minimalios priežiūros priemonė;

12.2. daugelyje savivaldybių vaiko minimalios priežiūros priemonės (toliau – VMPP) skiriamos pagal turimas paslaugas savivaldybėje, bet ne pagal vaiko poreikius, nėra vykdoma VMPP įgyvendinimo stebėseną, vertinimas ir kontrolė. Su VMPP vykdymo veiksmingumu tiesiogiai susijęs nepakankamas VMPP vykdančių asmenų tinklas (įstaigų ir paslaugų įvairovės stoka, specialistų trūkumas), tobulintina savivaldybių ir mokyklų vaiko gerovės komisijų narių, VMPP vykdytojų kvalifikacija;

12.3. nepakankamai į VMPP vykdytojus įtraukiamos nevyriausybines organizacijas, turinčios patirtį teikti tikslines elgesio korekcijos programas, trūksta glaudesnės vietos institucijų, savivaldybių ir mokyklų vaiko gerovės komisijų bendradarbiavimo teikiant pagalbą vaikui ir jo atstovams pagal įstatymą.

13. Trečias Plano uždavinys bus įgyvendinamas šiomis pagrindinėmis kryptimis:

13.1. tobulinant teisės aktus, reglamentuojančius vaiko minimalios priežiūros sistemą: bus parengtas Lietuvos Respublikos vaiko minimalios ir vidutinės priežiūros įstatymo pakeitimo įstatymo projektas, kuriame bus patobulinta vaiko minimalios priežiūros sistema, parengtos rekomendacijos savivaldybėms dėl pateikiamų dokumentų sąrašo, rekomendacijos dėl visų vaiko minimalios priežiūros priemonių vykdymo, pavyzdinės ataskaitos formos vaiko minimalios priežiūros priemonių vykdytojams, atnaujinti vaiko minimalios ir vidutinės priežiūros priemonių vykdymo rodikliai ŠVIS;

13.2. stiprinant specialistų, dirbančių vaiko minimalios priežiūros srityje, kompetencijas: bus organizuoti mokymai savivaldybių administracijų, mokyklų vaiko gerovės komisijų nariams, vaiko minimalios priežiūros priemonės vykdančioms asmenims, tarpinstitucinio bendradarbiavimo koordinatoriams vaiko minimalios ir vidutinės priežiūros srityje;

13.3. didinant vaiko minimalios priežiūros priemonių vykdymo veiksmingumą: bus plečiama vaikų dienos centrų savivaldybėse veikla įtraukiant nevyriausybines organizacijas, paskirta vaiko minimalios ir vidutinės priežiūros įstatymo stebėseną vykdanči institucija, įsigytos ir įdiegtos moksliskai pagrįstos programos, elgesio rizikos vertinimo metodikos vaiko minimalios priežiūros priemonių vykdymui savivaldybėse.

14. Ketvirtas Plano uždavinys – sukurti tinkamas sąlygas elgesio problemų turinčių vaikų resocializacijai ir jų integracijai į bendruomenę, tobulinant vaiko vidutinės priežiūros sistemą:

14.1. 2015 m. birželio 1 d. duomenimis, šešiuose vaikų socializacijos centruose buvo 158 vaikai, iš jų – 138 nustatyti psichikos ir elgesio sutrikimai pagal Tarptautinės statistinės ligų ir susijusių sveikatos sutrikimų klasifikacijos dešimtąjį pataisytą ir papildytą leidimą „Sisteminis ligų sąrašas“ (Australijos modifikacija, TLK-10-AM), 89 – specialieji ugdymosi poreikiai. Šiuo metu vaikų socializacijos centruose gali gyventi nuo 25 iki 40 vaikų. Per didelis vaikų skaičius vaikų socializacijos centre trukdo sukurti tinkamas sąlygas vaikų socializacijai, jų gyvenimo įgūdžių ugdymuisi;

14.2. vaikų socializacijos centrų pastatai, fizinė aplinka nesukuria jaukumo, namų aplinkos įspūdžio, dėl to abejotinos resocializacijos galimybės;

14.3. šiuo metu parenkant vaikui vaiko vidutinės priežiūros priemonės (toliau – VVPP) vykdytoją, neatsižvelgiama į vaiko sveikatos būklę, amžių ar nusikalstamos veikos patirtį ir kt. Tai sudaro prielaidas kilti patyčioms (pvz., išnaudojami intelekto sutrikimus turintys vaikai), tarpusavyje pasidalyti negatyvia nusikalstama patirtimi, formuoti hierarchiniams santykiams;

14.4. vaikų socializacijos centruose dirbantis personalas nėra tinkamai parengtas dirbti su elgesio sutrikimų turinčiais vaikais (jų grupėmis), nepakankamai bendradarbiauja su vaiko atstovais pagal įstatymą. Darbuotojų skaičius nėra pakankamas individualiam vaikų poreikių tenkinimui, saugumui užtikrinti, trūksta švietimo pagalbos specialistų. Nevykdoma pagal nustatytus kriterijus ir tvarką speciali vaikų socializacijos centrų darbuotojų atranka ir atestacija. Vaikų socializacijos centrams nėra numatytas ir nuosekliai vykdomas konsultacinės pagalbos (supervizijų) teikimas, trūksta elgesio rizikos vertinimo metodikų ir elgesio korekcijos programų diegimo bei įgyvendinimo juose;

14.5. savivaldybių administracijų vaiko gerovės komisijos ne visuomet pagrįstai siūlo savivaldybių administracijų direktoriams skirti vaiko vidutinės priežiūros priemonę, egzistuoja trūkumais grįstas požiūris į delinkventinio elgesio vaikus, vaiko vidutinės priežiūros priemonės skyrimas traktuojamas ne kaip pagalba, o kaip bausmė vaikui. Vaiko minimalios ir vidutinės priežiūros įstatyme numatytas vaikų ir paauglių psichiatro išvados teikimas praktiškai vykdomas formaliai, nėra aiški išvados struktūra ir teikimo būdai. Kai vaikui skiriama vidutinės priežiūros priemonė, darbas su vaiko atstovais pagal įstatymą dažniausiai nutrūksta, vaiko aplinka nėra rengiama padėti vaikui integruotis. Savivaldybėse trūksta tarpinstitucinio bendradarbiavimo stebėsenos ir kontrolės po vaiko vidutinės priežiūros priemonės vykdymo;

14.6. Remiantis Specialiosios pedagogikos ir psichologijos centro duomenimis, vaikų, atvykusių iš globos namų, skaičius 2008–2012 metais beveik nekito, o nuo 2014 m. pradėjo didėti: 2008 m. gruodžio mėn. – 40 proc., 2009 gruodžio mėn. – 42 proc., 2010 m. gruodžio mėn. – 39 proc., 2011 m. gruodžio mėn. – 39 proc., 2012 m. gruodžio mėn. – 42 proc., 2013 m. gruodžio – 43 proc., 2014 gruodžio mėn.– 50 proc., 2015 kovo mėn. – 52 proc. Dažnai susiduriama su netinkama globos įstaigų atstovų pozicija (nenoras imti vaiką atostogų, vangus ryšių su vaiku palaikymas, nuostata, kad vaikas vėl elgsis kaip anksčiau, nepagrįstas vaiko vidutinės priežiūros priemonės pratęsimo inicijavimas), vaikams trūksta pastiprinimo, palaikymo, asmeninio kontakto su suaugusiuoju iš globos įstaigos, kuriuo jis gali pasitikėti.

15. Ketvirtas Plano uždavinys bus įgyvendinamas šiomis pagrindinėmis kryptimis:

15.1. tobulinant teisės aktus, reglamentuojančius vaiko vidutinės priežiūros sistemą: bus parengtas Lietuvos Respublikos vaiko minimalios ir vidutinės priežiūros įstatymo pakeitimo įstatymo projektas, kuriame bus patobulinta vidutinės priežiūros sistema, parengta ir patvirtinta Vaiko, kuriam skirta vidutinė priežiūra, resocializacijos ir integracijos sistemos modelio aprašas, parengti ir patvirtinti teisės aktai dėl vaikų socializacijos centrų darbuotojų atrankos;

15.2. didinant vaiko vidutinės priežiūros veiksmingumą: tarpinstituciniam bendradarbiavimui stiprinti bus organizuoti mokymai įstaigoms, teikiančioms socialines paslaugas vaikams, ir vaikų socializacijos centrams, įsigytos ir įdiegtos vaikų delinkventinio elgesio rizikos vertinimo metodikos, bus teikiama konsultacinė pagalba (supervizijos) vaikų socializacijos centrų

administracijai, pedagogams ir švietimo pagalbos specialistams, didinamos neformaliojo vaikų švietimo ir profesinio mokymo galimybės vaikams;

15.3. įgyvendinant vaikų socializacijos centrų struktūrinius pokyčius: bus mažinamas vaikų skaičius vaikų socializacijos centruose, pasirengta naujo tipo vaikų socializacijos centro steigimui, laipsniškai vykdoma esamų vaikų socializacijos centrų pertvarka, prireikus steigiami naujo tipo vaikų socializacijos centrai.

III SKYRIUS

PLANO KOORDINATORIUS IR PLANO ĮGYVENDINIME DALYVAUJANČIOS INSTITUCIJOS

16. Plano įgyvendinimą koordinuoja Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerija.

17. Plano 1 priede nustatytas priemonės įgyvendina jame nurodytos valstybės institucijos ir įstaigos.

18. Valstybės institucijos ir įstaigos, dalyvaujančios, įgyvendinant Planą, per 25 kalendorines dienas nuo kiekvieno ketvirčio pabaigos raštu Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerijai teikia informaciją apie Plano įgyvendinimo eigą ir rezultatus, atsižvelgdamos į patvirtintus Plano uždavinius, priemones ir jiems vykdyti Plano 1 priede numatytus asignavimus, taip pat Plano 2 priede nustatytus vertinimo kriterijus ir jų reikšmes.

19. Planas įgyvendinamas iš Lietuvos Respublikos valstybės biudžete atitinkamoms institucijoms ir įstaigoms, atsakingoms už Plano 1 priede nustatytų priemonių įgyvendinimą, patvirtintų bendrųjų asignavimų ir 2014–2020 metų Europos Sąjungos fondų investicijų veiksmų programos lėšų.

Kompleksiškai teikiamos pagalbos, specialiojo ugdymo mokyklų / centrų ir vaikų socializacijos centrų veiklos kokybės gerinimo 2015-2017 metų tarpinstitucinio veiksmų plano 1 priedas

**KOMPLEKSIŠKAI TEIKIAMOS PAGALBOS, SPECIALIOJO UGDYMO MOKYKLŲ / CENTRŲ IR VAIKŲ
SOCIALIZACIJOS CENTRŲ VEIKLOS KOKYBĖS GERINIMO 2015 – 2017 M. TARPINSTITUCINIO VEIKSMŲ PLANO
ĮGYVENDINIMO PRIEMONĖS**

Tikslas, uždaviniai, priemonės ir veiksmai (veiklos sritys)	Valstybės biudžeto lėšos (tūkst. Eur)	Valstybės biudžeto lėšos (tūkst. Eur)	Valstybės biudžeto lėšos (tūkst. Eur)	ES struktūrinių fondų ir bendrojo finansavimo lėšos (tūkst. Eur)	ES struktūrinių fondų ir bendrojo finansavimo lėšos (tūkst. Eur)	ES struktūrinių fondų ir bendrojo finansavimo lėšos (tūkst. Eur)	ES struktūrinių fondų ir bendrojo finansavimo lėšos (tūkst. Eur)	Iš viso (tūkst. Eur)	Atsakingi vykdytojai
	2015 metai	2016 metai (preliminarijos)	2017 metai (preliminarijos)	2015 metai (preliminarijos)	2016 metai (preliminarijos)	2017 metai (preliminarijos)	2018 –2020 m. (preliminarijos)		
1 uždavinys: plėtoti ir užtikrinti kompleksiškai teikiamos pagalbos prieinamumą ir kokybę vaikams nuo gimimo iki 18 m. (turintiems didelių ir labai didelių specialiųjų ugdymosi poreikių – iki 21 metų) ir jų tėvams (globėjams, rūpintojams)									
1.1. Priemonė: tobulinti kompleksiškai teikiamos pagalbos teisinį reglamentavimą									
1.1.1. Veikla: įstatymų lygmeniu įtvirtinti nuostatą kompleksiškai teikti pagalbą vaikams iki 18 metų, turintiems didelių ir labai didelių specialiųjų ugdymosi poreikių – iki 21 metų	✓	✓							Švietimo ir mokslo ministerija

<p>1.1.2. Veikla: parengti Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro, Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro, Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2011 m. lapkričio 4 d. įsakymo Nr. V-2068/A1-467/V-946 „Dėl Kompleksiškai teikiamos švietimo pagalbos, socialinės paramos, sveikatos priežiūros paslaugų ikimokyklinio ir priešmokyklinio amžiaus vaikams ir jų tėvams (globėjams) tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimą</p>		✓							Švietimo ir mokslo ministerija, Sveikatos apsaugos ministerija, Socialinės apsaugos ir darbo ministerija
<p>1.1.3. Veikla: įstatymų lygmenyje įteisinti savarankišką tarpinstitucinio bendradarbiavimo koordinatoriaus (-ių) pareigybę (-es), švietimą, sveikatos apsaugą ir socialinę sritį kuruojančių ministrų susitarimu nustatyti jo funkcijas, įgaliojimus ir veiklos kryptis</p>		✓	✓						Švietimo ir mokslo ministerija, Sveikatos apsaugos ministerija, Socialinės

									apsaugos ir darbo ministrija, Lietuvos savivaldybių asociacija
1.1.4. Veikla: peržiūrėti ir suderinti kompleksiskai teikiamos pagalbos reglamentavimą, sąvokas ir poreikio pagalbai nustatymą švietimo, sveikatos priežiūros ir socialinės apsaugos srityse		✓							Švietimo ir mokslo ministrija, Sveikatos apsaugos ministrija, Socialinės apsaugos ir darbo ministrija
1.2. Priemonė: tobulinti teisės aktus dėl keitimosi informacija									

tarp kompetentingų institucijų, atsakingų už vaiko teisių apsaugą įvairiose srityse, užtikrinant kiekvienam vaikui kompleksiskai teikiamą pagalbą ir sudarant sąlygas veiksmingai vaiko teisių apsaugai									
1.2.1. Veikla: įstatymų lygmeniu įtvirtinti institucijų, atsakingų už vaiko teisių apsaugą įvairiose srityse, teisę ir pareigą rinkti ir tvarkyti su vaiku ir jo atstovais pagal įstatymą susijusius duomenimis bei neatlygintinai teikti juos kompetentingoms institucijoms, vertinančioms ir priimančioms sprendimus dėl pagalbos vaikui ir (ar) jo atstovams pagal įstatymą teikimo (savivaldybių vaiko teisių apsaugos skyriui, tarpinstitucinio bendradarbiavimo koordinatoriui, pedagoginei psichologinei tarnybai, sveikatos priežiūros įstaigai ar pan.)		✓	✓						Švietimo ir mokslų ministerija, Sveikatos apsaugos ministerija, Socialinės apsaugos ir darbo ministerija
1.2.2. Veikla: peržiūrėti ir papildyti Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2001 m. vasario 1 d. įsakymą Nr. 65 „Dėl informacijos apie pacientą valstybės institucijoms ir kitoms		✓							Sveikatos apsaugos ministerija,

<p>įstaigoms teikimo tvarkos patvirtinimo“, siekiant kuo anksčiau atpažinti galimus vaiko teisių pažeidimus, vaikui ir (ar) jo atstovams pagal įstatymą pagalbos poreikį ir apie galimus vaiko teisių pažeidimus, pagalbos poreikį, laiku nesuteiktą pagalbą ir (ar) atsisakymą nuo siūlomos pagalbos, paslaugų ir pan. informuoti savivaldybės Vaiko teisių apsaugos skyrių pagal vaiko gyvenamąją vietą</p>									Socialinės apsaugos ir darbo ministerija
<p>1.2.3. Veikla: atnaujinti Pedagoginės ir psichologinės pagalbos teikimo modelį, peržiūrėti Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2011 m. rugsėjo 30 d. įsakymą Nr. V-1775 „Dėl Mokinio specialiųjų ugdymosi poreikių (išskyrus atsirandančius dėl išskirtinių gabumų) pedagoginiu, psichologiniu, medicininiu ir socialiniu pedagoginiu aspektais įvertinimo ir specialiojo ugdymosi skyrimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ ir parengti Pagalbos vaikams, turintiems elgesio ir emocijų sutrikimų, koncepciją</p>		✓							Švietimo ir mokslo ministerija
<p>1.3. Priemonė: užtikrinti tarpinstitucinį bendradarbiavimą savivaldybėse</p>									

1.3.1. Veikla: plėtoti „vieno langelio“ paslaugas vaikams ir jų tėvams (globėjams, rūpintojams) dėl kompleksiskai teikiamos pagalbos, tobulinant elektronines duomenų bazes (ŠVIS, SPIS, E-sveikata)		249						249	Švietimo ir mokslo ministerija
1.3.2. Veikla: visose savivaldybių administracijose įsteigti tarpinstitucinio bendradarbiavimo koordinatorių pareigybes / etatus			1200					1200	Švietimo ir mokslo ministerija, savivaldybės
1.4. Priemonė: stiprinti kompleksiskai teikiamą pagalbą šeimai ir vaikui, didinti jos prieinamumą									
1.4.1. Veikla: savivaldybėse atlikti kompleksiskai teikiamų paslaugų poreikio ir paslaugų prieinamumo analizę, parengti priemones plėtrai		2	2					4	Savivaldybės Švietimo ir mokslo ministerija
1.4.2. Veikla: teikti asmeniui, šeimai atvejo vadybininko					✓	✓	✓		Socialinės

<p>pagalbą, įgyvendinant Perėjimo nuo institucinės globos prie šeimoje ir bendruomenėje teikiamų paslaugų neįgaliesiems ir likusiems be tėvų globos vaikams 2014–2020 metų veiksmų planą</p>									<p>apsaugos ir darbo ministerija, nevyriausybinių organizacijos</p>
<p>1.5. Priemonė: stiprinti vaikų ligų profilaktiką, ankstyvąją diagnostiką bei laiku teikiamą gydymą, nustatant privalomo profilaktinio vaikų sveikatos bei ankstyvojo amžiaus vaikų (iki 4 metų) psichomotorinės raidos tikrinimo reikalavimus ir tvarką</p>									
<p>1.5.1. Veikla: stebėti Vaikų sveikatos tikrinimo tvarkos, patvirtintos Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2000 m. gegužės 31 d. įsakymu Nr. 301 „Dėl profilaktinių sveikatos tikrinimų sveikatos priežiūros įstaigose“, veikimą ir prireikus koreguoti</p>	<p>✓</p>								<p>Sveikatos apsaugos ministerija</p>
<p>1.6. Priemonė: plėtoti švietimo pagalbos, socialinių ir sveikatos priežiūros paslaugų mobilumą savivaldybėje</p>									

<p>1.6.1. Veikla: parengti rekomendacijas savivaldybėms dėl švietimo pagalbos, socialinių ir sveikatos priežiūros paslaugų teikimo mobilumo</p>		✓							<p>Švietimo ir mokslo ministerija, Sveikatos apsaugos ministerija, Socialinės apsaugos ir darbo ministerija</p>
<p>1.6.2. Veikla: teikti mobiliais paslaugas</p>		✓	✓		100	100		200	<p>Švietimo ir mokslo ministerija, savivaldybės, nevyriausybinės organizacij</p>

									os
1.7. Priemonė: plėtoti koordinuojančių ir kompleksiskai teikiančių pagalbą komandų specialistų kompetencijas									
1.7.1. Veikla: organizuoti tarpinstitucinio bendradarbiavimo koordinatorių, atvejo vadybininkų ir kompleksiskai teikiančių pagalbą įvairių sričių specialistų kvalifikacijos tobulinimą		100	100					200	Švietimo ir mokslų ministerija, Sveikatos apsaugos ministerija, Socialinės apsaugos ir darbo ministerija
1.8. Priemonė: kurti kompleksiskai teikiamos pagalbos stebėsenos sistemą									
1.8.1. Veikla: sukurti kompleksiskai teikiamos pagalbos rodiklius ir parengti stebėsenos tvarką		2	3					5	Švietimo ir mokslų ministerija

									erija, Sveikatos apsaugos ministerija, Socialinės apsaugos ir darbo ministerija
1.9. Priemonė: informuoti visuomenę apie kompleksiskai teikiamas paslaugas									
1.9.1. Veikla: informuoti visuomenę apie galimybes gauti kompleksiskai teikiamą pagalbą vaikui ir jo tėvams (globėjams, rūpintojams) savivaldybės teritorijoje ir šalyje (lankstinukai, paslaugų žemėlapiai ir kt.), pasitelkiant visuomenės informavimo priemones, internetą, žiniasklaidą, socialinius tinklus ir pan.		3	3					6	Savivaldybės, Švietimo ir mokslo ministerija, Sveikatos apsaugos ministerija, Social

									inės apsau gos ir darbo minist erija
1.10. Priemonė: plėtoti mokytojų kompetenciją ugdyti įvairių galių ir gebėjimų mokinius									
1.10.1. Veikla: organizuoti kvalifikacijos tobulinimo seminarus mokytojams, plėtojančius jų kompetencijas, kurti palankias ugdymosi sąlygas visiems, įvairių galių ir gebėjimų, mokiniams		✓	✓						Švieti mo ir moksl o minist erija
2 uždavinys: didinti specialiojo ugdymo mokyklų / centrų veiklos efektyvumą									
2.1. Priemonė: išanalizuoti ugdymo ir švietimo pagalbos kokybę specialiosiose mokyklose ir specialiojo ugdymo centruose									
2.1.1. Veikla: atlikti ugdymo ir švietimo pagalbos kokybės tyrimą specialiosiose mokyklose ir specialiojo ugdymo centruose		15						15	Švieti mo ir moksl o minist erija

2.1.2. Veikla: organizuoti pakartotinių vaikų sveikatos būklės, psichosocialinės, sveikatos paslaugų poreikio ir specialiųjų ugdymosi poreikių vertinimą specialiose mokyklose ir specialiojo ugdymo centruose		✓						Švietimo ir mokslo ministerija, Sveikatos apsaugos ministerija
2.2. Priemonė: tobulinti specialiųjų ugdymosi poreikių turinčių vaikų ugdymo kokybę								
2.2.1. Veikla: atsižvelgus į 2.1.1. ir 2.1.2. papunkčiuose numatytų veiklų rezultatus, parengti specialiųjų ugdymosi poreikių turinčių vaikų inkluzinio ugdymo plėtros programą ir pradėti ją įgyvendinti nuo 2016 m.		✓	1000				1000	Švietimo ir mokslo ministerija, Sveikatos apsaugos ministerija, Socialinės apsaugos ir darbo minist

									erija
2.3. Priemonė: tobulinti didelių ir labai didelių specialiųjų ugdymosi poreikių turinčių mokinių ugdymo ir švietimo pagalbos finansavimą									
2.3.1. Veikla: pakeisti Mokinio krepšelio lėšų apskaičiavimo ir paskirstymo metodiką, patvirtintą Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. birželio 27 d. nutarimu Nr. 785 „Dėl Mokinio krepšelio lėšų apskaičiavimo ir paskirstymo metodikos patvirtinimo“ diferencijuojant skiriamą priedą specialiesiems ugdymosi poreikiams tenkinti pagal mokinio specialiųjų ugdymosi poreikių lygį		1000	1000					2000	Švietimo ir mokslo ministerija
2.4. Priemonė: gerinti ugdymo ir pagalbos teikimo kokybę mokiniams, turintiems emocijų ir elgesio sutrikimų									
2.4.1. Veikla: parengti ir įgyvendinti „Diemedžio“ ugdymo centro pertvarkymo ir veiklos	✓	✓	✓						Švietimo ir mokslo

užtikrinimo 2015–2016 m. m. priemonių planą									minist erija
2.4.2. Veikla: peržiūrėti teisės aktus ir esant reikalui parengti jų pakeitimus, susijusius su Pagalbos vaikams, turintiems elgesio ir emocijų sutrikimų, koncepcijos įgyvendinimu, taip pat parengti Pagalbos vaikams, turintiems elgesio ir emocijų sutrikimų, koncepcijos įgyvendinimo veiksmų planą ir pradėti įgyvendinti nuo 2016 m. rugsėjo mėn.		500	1000					1500	Švieti mo ir moksl o minist erija
2.4.3. Veikla: organizuoti ankstyvąją diagnostiką ir kompleksiškai teikti pagalbą vaikams, turintiems emocijų ir elgesio sutrikimų		✓	✓						Saviv aldyb ės, Švieti mo ir moksl o minist erija, Sveik atos apsau gos minist erija
2.4.4. Veikla: įsigyti ir diegti moksliai pagrįstas vaiko elgesio		5	5					10	Švieti mo ir

korekcijos programos mokiniams, turintiems emocijų ir elgesio sutrikimų										moksl o minist erija
3 uždavinys: tobulinti vaiko minimalios priežiūros priemonių sistemą										
3.1. Priemonė: tobulinti teisės aktus, reglamentuojančius vaiko minimalios priežiūros sistemą										
3.1.1. Veikla: parengti Lietuvos Respublikos vaiko minimalios ir vidutinės priežiūros įstatymo pakeitimo įstatymo projektą	✓									Švieti mo ir moksl o minist erija, Social inės apsau gos ir darbo minist erija, Sveik atos apsau gos minist erija, Vidau s reikal ū minist erija,

									Lietuvos savivaldybių asociacija, Vaiko teisių apsaugos kontrolieriaus įstaiga
3.1.2. Veikla: parengti rekomendacijas savivaldybėms dėl vaiko minimalios priežiūros priemonių vykdymo, pateikiamų dokumentų sąrašo; pavyzdinės ataskaitos formos vykdytojams	✓	✓							Švietimo ir mokslo ministerija
3.1.3. Veikla: atnaujinti vaiko minimalios priežiūros priemonės skyrimo ir vykdymo vertinimo rodiklius ŠVIS		✓							Švietimo ir mokslo ministerija
3.2. Priemonė: stiprinti specialistų, dirbančių vaiko minimalios priežiūros srityje, kompetencijas									
3.2.1. Veikla: organizuoti				24	30	50		104	Švieti

mokymus savivaldybių administracijų, mokyklų vaiko gerovės komisijų nariams, tarpinstitucinio bendradarbiavimo koordinatoriams vaiko minimalios ir vidutinės priežiūros srityje									mo ir moksl o minist erija
3.3. Priemonė: didinti vaiko minimalios priežiūros priemonių vykdymo veiksmingumą									
3.3.1. Veikla: plėsti vaikų dienos centrų savivaldybėse veiklą, įtraukiant nevyriausybinės organizacijas		3110	3600					6710	Social inės apsau gos ir darbo minist erija, saviv aldyb ės
3.3.2. Veikla: įtraukti universalius daugiafunkčius centrus į vaiko minimalios priežiūros priemones vykdančias institucijas	✓								Švieti mo ir moksl o minist erija, saviv aldyb ės
3.3.3. Veikla: paskirti Lietuvos Respublikos vaiko minimalios ir vidutinės priežiūros įstatymo stebėseną vykdančią instituciją		✓							Švieti mo ir moksl o

									minist erija
3.3.4. Veikla: įsigyti ir įdiegti mokliškai pagrįstas programas vaiko minimalios priežiūros priemonių vykdymui savivaldybėse					30	40		70	Švietimo ir mokslo ministrija, savivaldybės
3.3.5. Veikla: įdiegti mokliškai pagrįstą nepilnamečių delinkventinio elgesio rizikos vertinimo metodiką savivaldybėse					20	20	20	60	Kalėjų departamentas prie Teisingumo ministerijos, Švietimo ir mokslo ministrija, savivaldybės
4 uždavinys: sukurti tinkamas sąlygas elgesio problemų turinčių vaikų resocializacijai ir jų integracijai į bendruomenę, tobulinant vaiko vidutinės priežiūros sistemą									
4.1. Priemonė: tobulinti teisės									

aktus, reglamentuojančius vaiko vidutinės priežiūros sistemą									
4.1.1. Veikla: atnaujinti Vaikų socializacijos centro veiklos modelio aprašą, patvirtintą Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2011 m. gegužės 19 d. įsakymu Nr. V-839 „Dėl Vaikų socializacijos centro veiklos modelio aprašo patvirtinimo“	✓								Švietimo ir mokslo ministerija
4.1.2. Veikla: peržiūrėti ir esant reikalui pakeisti teisės aktus, reglamentuojančius reikalavimus mokytojų kvalifikacijai, profesinės kompetencijos tobulinimui, atestacijai		✓							Švietimo ir mokslo ministerija
4.1.3. Veikla: pakeisti Informavimo apie ypatingus atvejus, susijusius su galimais vaiko teisių pažeidimais, tvarkos aprašą, patvirtintą Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus 2012 m. gegužės 10 d. įsakymu Nr. BV-8 „Dėl informavimo apie ypatingus atvejus, susijusius su galimais vaiko teisių pažeidimais, tvarkos aprašo patvirtinimo“, įtraukiant į subjektų sąrašą vaikų socializacijos centrus	✓								Socialinės apsaugos ir darbo ministerija
4.1.4. Veikla: reglamentuoti vaiko		✓							Sveik

sveikatos pažymėjimo (Forma Nr. 027-1/a) išdavimo tvarką, kai vaikas siunčiamas į vaikų socializacijos centrą, nustatant privalomą gydytojo vaikų ir paauglių psichiatro išvados – rekomendacijų ir jų turinio – pateikimą									atos apsau gos minist erija
4.2. Priemonė: didinti vaiko vidutinės priežiūros veiksmingumą									
4.2.1. Veikla: organizuoti mokymus socialinių paslaugų įstaigoms, teikiančioms socialines paslaugas vaikams, ir vaikų socializacijos centrams tarpinstituciniam bendradarbiavimui stiprinti					10,6	12,3		22,9	Social inės apsau gos ir darbo minist erija, Švieti mo ir moksl o minist erija
4.2.2. Veikla: organizuoti pasitarimus su savivaldybių administracijų vaiko gerovės komisijų pirmininkais ir Teisėjų taryba dėl vaiko vidutinės priežiūros priemonės skyrimo ir pratęsimo		✓							Švieti mo ir moksl o minist erija, saviv aldyb ės

4.2.3. Veikla: įsigyti ir įdiegti moksliai pagrįstas vaiko elgesio korekcijos programas vaikų socializacijos centruose					40	40		80	Švietimo ir mokslo ministerija
4.2.4. Veikla: įsigyti ir įdiegti moksliai pagrįstą nepilnamečių delinkventinio elgesio rizikos vertinimo metodiką vaikų socializacijos centruose					40	40	40	120	Kalėjų departamentas prie Teisingumo ministerijos, Švietimo ir mokslo ministerija
4.2.5. Veikla: teikti konsultacinę pagalbą (supervizijas) vaikų socializacijos centrų administracijai, pedagogams ir švietimo pagalbos specialistams					50	50		100	Švietimo ir mokslo ministerija, nevyriausybinės organizacijos

									os
4.2.6. Veikla: atlikti vaikų socializacijos centrų licencijuotų bendros praktikos slaugytojų asmens sveikatos priežiūros veiklos planinius patikrinimus		✓	✓						Valstybinė akreditavimo sveikatos priežiūros veikla tarnyba prie Sveikatos apsaugos ministerijos
4.2.7. Veikla: didinti neformaliojo vaikų švietimo ir profesinio mokymo galimybes vaikams					50	50		100	Švietimo ir mokslo ministerija, nevyriausybinės organizacijos,

									profesinio mokyklos
4.3. Priemonė: įgyvendinti vaikų socializacijos centrų struktūrinius pokyčius									
4.3.1. Veikla: siekiant mažinti vaikų skaičių vaikų socializacijos centruose, pakeisti vaikų socializacijos centrų nuostatus	✓								Švietimo ir mokslo ministerija
4.3.2. Veikla: parengti naujo tipo vaikų socializacijos centrui steigti reikalingus dokumentus ir jį steigti					3700	2000		5700	Švietimo ir mokslo ministerija
4.3.3. Veikla: tęsti esamų vaikų socializacijos centrų pertvarką, prireikus steigti naujo tipo vaikų socializacijos centrus		1000	1000					2000	Švietimo ir mokslo ministerija
Iš viso:	–	5986	8913	24	4070,6	2402,3	60	21455,9	

Kompleksiškai teikiamos pagalbos, specialiojo ugdymo mokyklų / centrų ir vaikų socializacijos centrų veiklos kokybės gerinimo 2015–2017 metų tarpinstitucinio veiksmų plano 2 priedas

KOMPLEKSIŠKAI TEIKIAMOS PAGALBOS, SPECIALIOJO UGDYMO MOKYKLŲ / CENTRŲ IR VAIKŲ SOCIALIZACIJOS CENTRŲ VEIKLOS KOKYBĖS GERINIMO 2015 – 2017 METŲ TARPINSTITUCINIS VEIKSMŲ PLANO VERTINIMO KRITERIJAI

Vertinimo kriterijaus kodas	Tikslo, uždavinio, vertinimo kriterijaus pavadinimas ir matavimo vienetai	Vertinimo kriterijų reikšmės			Įgyvendinanti institucija
		2015 metų	2016 metų	2017 metų	
Tikslas – padidinti kompleksiškai teikiamos pagalbos mastą ir kokybę savivaldybėse, sumažinti specialiojo ugdymo mokyklose / centruose ir vaikų socializacijos centruose esančių vaikų skaičių.					
R-1	Vaikų, patenkančių į specialiosios paskirties įstaigas, esančias ne jo gyvenamojoje savivaldybėje, dalis procentais	Nerenkami duomenys	1,00	0,9	Švietimo ir mokslo ministerija
R-2	Vaikų, kuriems skirtos minimalios ir vidutinės priežiūros priemonės, skaičius	810	800	780	Švietimo ir mokslo ministerija
R-3	Ikimokyklinio amžiaus vaikų, kurie gauna kompleksiškai teikiamą pagalbą, dalis procentais	Nerenkami duomenys	6	8	Švietimo ir mokslo ministerija
R-4	Mokinių, turinčių didelių ir labai didelių specialiųjų ugdymosi poreikių, ugdomų bendrojo ugdymo mokyklų specialiosiose klasėse, esančiose jų gyvenamojoje savivaldybėje, dalis (proc.) nuo visų šios grupės mokinių savivaldybėje	48,4	50	51	Švietimo ir mokslo ministerija
R-5	Vaikų, kuriems skirta vidutinės priežiūros priemonė, skaičiaus mažėjimas	160	150	130	Švietimo ir mokslo ministerija
R-6	Pertvarkytų vaikų socializacijos centrų skaičius			1	Švietimo ir mokslo ministerija

Vertinimo kriterijaus kodas	Tikslo, uždavinio, vertinimo kriterijaus pavadinimas ir matavimo vienetai	Vertinimo kriterijų reikšmės			Įgyvendinanti institucija
		2015 metų	2016 metų	2017 metų	
	1 uždavinys – plėtoti ir užtikrinti kompleksiskai teikiamos pagalbos prieinamumą ir kokybę vaikams nuo gimimo iki 18 m. (turintiems didelių ir labai didelių specialiųjų ugdymosi poreikių – iki 21 metų) ir jų tėvams (globėjams, rūpintojams)				
P-1-1-1	Parengtų teisės aktų skaičius	1	1	1	Švietimo ir mokslo ministerija
P-1-1-2	Įsteigtų savivaldybėse tarpinstitucinio bendradarbiavimo koordinatoriaus savarankiškų pareigybių skaičius		30	60	Savivaldybės
P-1-1-3	Savivaldybių, atlikusių kompleksiskai teikiamos pagalbos galimybių analizę (SSGG) ir pasirengusių kompleksiskai teikiamos pagalbos savivaldybėje plėtros planus, skaičius vienetais	-	30	60	Savivaldybės
P-1-1-4	Vaikų, kuriems atliktas profilaktinis sveikatos tikrinimas, įskaitant ir psichomotorinės raidos tikrinimas, dalis nuo bendro Lietuvos vaikų skaičiaus (proc.)	57	59	61	Sveikatos apsaugos ministerija
P-1-1-5	Vaikų, kuriems buvo suteiktos mobilios paslaugos, skaičius	Duomenys nerenkami	Tikslinti, įvedus ŠVIS rodiklį		Savivaldybės
P-1-1-6	Koordinuojančių ir kompleksiskai teikiančių pagalbą komandų savivaldybėse, patobulinusių kompetencijas, skaičius	-	60	60	Švietimo ir mokslo ministerija
P-1-1-7	Sukurtų kompleksiskai teikiamos pagalbos rodiklių aprašų skaičius	-	1		Švietimo ir mokslo ministerija

Vertinimo kriterijaus kodas	Tikslo, uždavinio, vertinimo kriterijaus pavadinimas ir matavimo vienetai	Vertinimo kriterijų reikšmės			Įgyvendinanti institucija
		2015 metų	2016 metų	2017 metų	
P-1-1-8	Parengtų ir išleistų informavimo dėl kompleksiskai teikiamos pagalbos priemonių skaičius vienetais		3	3	Švietimo ir mokslo ministerija Socialinės apsaugos ir darbo ministerija Sveikatos apsaugos ministerija
P-1-1-9	Kvalifikacijos tobulinimo seminarų mokytojams skaičius		4	6	Švietimo ir mokslo ministerija
	2 uždavinys – didinti specialiųjų mokyklų ir specialiojo ugdymo centrų veiklos efektyvumą				
P-2-1-1	Atliktų tyrimų skaičius	-	2	-	Švietimo ir mokslo ministerija
P-2-1-2	Parengtų programų skaičius	-	1	-	Švietimo ir mokslo ministerija
P-2-1-3	Vaikų, turinčių specialiųjų ugdymosi poreikių, tenkančių vienam švietimo priežiūros specialistui (pagal atskiras pagalbos rūšis), skaičius vienetais	131	128	128	Švietimo ir mokslo ministerija
P-2-1-4	Pertvarkytų specialiojo ugdymo centrų skaičius	1	-	1	Švietimo ir mokslo ministerija
P-2-1-5	Didelių ir labai didelių elgesio ir emocijų sutrikimų turinčių mokinių, ugdomų bendrosios paskirties bendrojo ugdymo mokyklos specialiosiose klasėse, dalis procentais nuo visų šiai grupei priskirtų mokinių	0,3	2	5	Švietimo ir mokslo ministerija
	3 uždavinys – tobulinti vaiko minimalios priežiūros priemonių sistemą				

Vertinimo kriterijaus kodas	Tikslo, uždavinio, vertinimo kriterijaus pavadinimas ir matavimo vienetai	Vertinimo kriterijų reikšmės			Įgyvendinanti institucija
		2015 metų	2016 metų	2017 metų	
P- 3-1-1	Parengtų teisės aktų skaičius	2	2		Švietimo ir mokslo ministerija, Socialinės apsaugos ir darbo ministerija, Vidaus reikalų ministerija, Sveikatos apsaugos ministerija, savivaldybės
P-3-1-2	Mokymų savivaldybių administracijų, mokyklų vaiko gerovės komisijų nariams, vaiko minimalios priežiūros priemonės vykdančioms asmenims, tarpinstitucinio bendradarbiavimo koordinatoriams skaičius	25	30		Švietimo ir mokslo ministerija
P-3-1-3	Vaikų, dalyvaujančių vaikų dienos centrų veikloje, skaičius		6000	6200	Socialinės apsaugos ir darbo ministerija
P- 3-1-4	Įsigytų vaiko minimalios priežiūros priemonių vykdymui savivaldybėse programų skaičius		1		Švietimo ir mokslo ministerija
P-3-1-5	Įsigytų delinkventinio elgesio rizikos vertinimo metodikų savivaldybėse skaičius		1		Kalėjimų departamentas prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos
	4 uždavinys – sukurti tinkamas sąlygas elgesio problemų turinčių vaikų resocializacijai ir jų integracijai į bendruomenę, tobulinant vaiko vidutinės priežiūros sistemą				
P-4-1-1	Parengtų vaikų socializacijos centrų sistemą reglamentuojančių dokumentų skaičius	1	2		Švietimo ir mokslo ministerija, Socialinės apsaugos ir darbo ministerija, Sveikatos apsaugos ministerija

Vertinimo kriterijaus kodas	Tikslo, uždavinio, vertinimo kriterijaus pavadinimas ir matavimo vienetai	Vertinimo kriterijų reikšmės			Įgyvendinanti institucija
		2015 metų	2016 metų	2017 metų	
P-4-1-2	Socialinių paslaugų įstaigų, teikiančių socialines paslaugas vaikams, ir vaikų socializacijos centrų specialistų, dalyvavusių mokymuose tarpinstituciniam bendradarbiavimui stiprinti, skaičius		60	70	Socialinės apsaugos ir darbo ministerija
P-4-1-3	Įsigytų tikslinių programų, elgesio vertinimo rizikos metodikų vaikų socializacijos centrams skaičius		2		Švietimo ir mokslo ministerija, Kalėdų departamentas prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos
P-4-1-4	Suteiktos konsultacinės pagalbos (supervizijų) vaikų socializacijos centrų darbuotojams skaičius		60	60	Švietimo ir mokslo ministerija
P-4-1-5	Atliktų vaikų socializacijos centrų licencijuotų bendros praktikos slaugytojų asmens sveikatos priežiūros veiklos planinių patikrinimų skaičius		2		Valstybinė akreditavimo sveikatos priežiūros veiklai tarnyba prie Sveikatos apsaugos ministerijos
P-4-1-6	Įsteigtų naujo tipo vaikų socializacijos centrų skaičius			1	Švietimo ir mokslo ministerija